

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo **35**, vydáno pro vnitřní potřebu - 7.května 2003, nákladem 50 výtisků

ODDÍLOVÁ RADA

Do oběhu k půjčování byly dány další 2 videokazety z činnosti oddílu - více se dozvíš na samostatné straně tohoto čísla ŠESTÁKU.

Sluníčko jedná o přestupu ze Šestky k dívčí Dvojce - zatím nepadlo na úrovni vedení oddílu žádné suma, která bude za přestup požadována.

Po dlouhých kalkulacích byla stanovena cena letošního tábora - pro světlušky a vlčata na 16 dnů to bude 1700,-Kč, pro skauty a skautky na 23 dnů (včetně puťáku do Rychlebských hor) na 2000,-Kč. Přihlášky na tábor jsou k vyzvednutí v klubovně - odevzdávají se do nejpozději 23.května!

Už se to ví - letos budeme mít na táboře milou návštěvu - bratra faráře Pavla Šebestu. Podaří-li se vše podle plánu, bude společně s námi tábořit 5 dnů.

I na letošní tábor je pozván Scamp - slíbil, že se vynasnaží dorazit. Doufáme, že si společně zapějeme stejně jako loni.

I když v době uzávěrky nebyly nová čísla Junáka i Skautingu k dispozici, opět jsme v časopise zastoupeni - mediální hvězdou je prý Kača. Že by dárek k jejím patnáctým narozeninám?

Na oddílové konto přibýlo 10.000,- za železný zásobník, který jsme dostali darem od společnosti Zásobování teplem a který od nás odkoupila za tuto částku Vsetínská slévárna. Moc děkujeme Romanovi i Pajtášovi za dotažení celé akce. Peníze budou použity na stavbu klubovny.

OS WAKPALAN (Irča a Dazul) pořádají letošní prázdniny **expedici** na ostrov KORSIKA. Termín neděle 3.8. - středa 13.8.2003. Předpokládané náklady na expedici by se mohly vlézt pod 5.000,-Kč (doprava, trajekt i jídlo). Protože o expedici projevili zájem i lidičky mimo náš oddíl a středisko, považujeme OS WAKPALAN za správné nabídnout účast nejprve lidem z ŠESTKY. Zájemci musí dát závazně vědět do půli května.

Středisková rada nám odsouhlasila půjčku do max.50.000,- na nákup buněk (stavba klubovny). Půjčka bude muset náš oddíl splatit nejpozději do 1 roku. Za buňky chce majitel bohužel o polovinu vyšší cenu a tak z této koupě asi sejde. Kdo ví o nějakých jiných buňkách, necht' dá vědět Dazulovi. Buňky potřebujeme proto, abychom co nejrychleji mohli objekt zkolaudovat, dostat na něj číslo popisné a obratem žádat o dotaci na ministerstvu školství na dostavění objektu (žádá se dva roky dopředu - nyní tedy na rok 2005). Tento způsob stavby klubovny zdá se býti poněkud zvláštní, ale po sáhodlouhých konzultacích to je pravděpodobně jediný, který nám umožní dosáhnout na příspěvek od státu.

Na vydání ŠESTÁKU č.35 se podíleli:
Dazul, Kikina, Radek, Zub, Bára,
Lenka Schropferová, Kecka, Judy, Z.
Burian, internet, LACHIM spol.s r.o.

Celoroční oddílová hra

LISTINA MIMOŘÁDNÝCH VÝDĚLEČNÝCH PŘÍLEŽITOSTÍ NA KVĚTEN 2003

V mimořádných příležitostech na tento měsíc máte jednu z posledních možností jak pomoci sobě i své družině a získat tak zajímavější pozici pro závěr celoroční hry na letošním táboře. A troufám si říct, že letos to bude obzvláště vypečené a odměna pro vítěze bude stát skutečně za to. Letos více než kdy jindy bude platit: „Kdo dřív přijde,....“

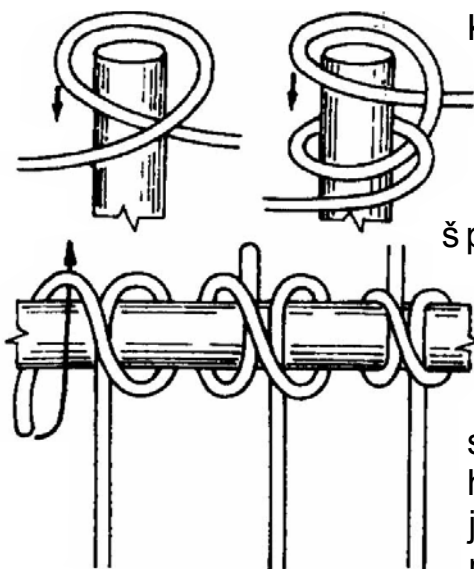
1. Účast na Okresním kole Svojsíkova závodu - 10 dolarů
2. Za postup do Krajského kola SZ - 40 dolarů
3. Za účast na brigádě na Dynčáku nebo brigádě na sběr železa - 3 dolary
4. Za nevyčiněnou králíčí kožku (na tábor) - 5 dolarů
5. Za vysazení 3 stromků na svahu stavby klubovny - 5 dolarů

Skautský zákon a ty

7. Skaut je poslušný rodičů, představených a vůdců

1. Umiš se podřídít vedení druhého?
2. Dovedeš ukáznit svou náladu a podřídít se ostatním?
3. Víš proč by jsi měl(a) poslouchat své rodiče?
4. Jsi pořádný(á) ve svých věcech?
5. Snažíš se bojovat se svými špatnými návyky a dovedeš být na sebe přísný(á)?
6. Cvičíš si svoji vůli drobným odříkáním, vymycováním své lelosti a buduješ si vnitřní kázeň?
7. Uvědomuješ si potřebu organizace a kázně ve své družině?
8. Dokážeš naslouchat, mít úctu k lidem dobrého charakteru a poslechnout jejich rady?
9. Přemýšlíš nad příkazy, které dostáváš doma i ve škole?
10. Dokážeš najít na poslušání a kázni kladné věci a nebo jenom samé špatné?

LODNÍ SMYČKA

Když se řekne lodní smyčka, představí si mnohý z nás šplouchající moře, plachetnici plnou lanovní, kde se to jen hemží šplhajícími námořníky. Taková

loď je docela složitý organizmus, který může fungovat jen tehdy, když každý plní poslušně svoji funkci. Však se také neposlušnost přísně trestala, stačí vzpomenou na krvavý uzel. Když bylo klidné počasí a všechno klapalo jako na drátkách bylo to snazší. Horší to bylo, když se živly rozbouřily a každý musel nasadit všechny své síly.

U nás je to podobné. Někdy nám všechno jde samo. Všichni jsme nadšení, můžeme se přetrhout, kdo bude tu či onu práci dělat. Pak ale přijde nepohoda, už nás to nějak nebaví, začínám si všímat, zda nedělám náhodou víc než druzí, hádáme se a dopadlo by to s námi špatně, kdyby zde nebyla nějaká autorita, která nás poslušností donutí překonat nepohodu.

Zpíváme

Autorem dnešní písničky (mimochodem jedné z nejhezčích, které znám o lásce) je Pavel Dobeš. Na naší folkové scéně zpívá intenzivně zhruba od roku 1983 a i v rádiu lze občas zaslechnout jeho písně - Jarmila, Zum zum zum, Zpátky do trenek, Je osobitý a nezaměnitelný. Písnička „Něco o lásce“ je snad už 15 let první písnička, kterou si procítěně zazpívám jako první o silvestrovské půlnoci i když ji pak třeba po celý rok

NĚCO O LÁSCE

C F C
1. Za ledovou horou a černými lesy
F C
je stříbrná řeka a za ní kdesi
F C Dmi G
stojí domek bez adresy a bez dechu,
F C
bydlí v něm - nechci říkat "víla",
F C
ale co na tom, i kdyby byla,
F C
před lidmi se trochu skryla
Dmi G C
a víme o ní hlavně z doslechu.
Dmi G
R: Že lidi rozumné blbnout nutí
C C/H Ami
a není na ni nejmenší spolehnutí,
Dmi G C C/H Ami
co ji zrovna napadne, to udělá:
Dmi G
z pubertáků chlapy a z chlapů pubertáky,
C C/H Ami
o ženských nemluvím, tam to platí taky,
Dmi G C
a urážlivá je a hořkosladkokyselá.
Dmi G C C/H Ami
*: Genetičtí inženýři lámou její kód,
Dmi G C C/H Ami
po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají,
Dmi G C C/H Ami
strkají hlavy pod vodovod
Dmi G C
a pak i oni nakonec podléhají.

nezahraju a nezazpívám ani jednou. Jsem přesvědčen, že jsou totiž slova i city, které není zapotřebí neustále říkat a projevovat - mohly by zevšednět.

R: A holubicím dál rostou křídla dravců,
družstevním rolníkům touha mořeplavců
a lásce, té potvoře, sebevědomí,
že jednou bude vládnout světem,
tedy i nám a po nás našim dětem,
které na tom budou stejně špatně jako my.
R: Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní,
platí i s úroky a napočítá s daní,
u ženských je to přímo námět na horor,
papuče letí pod pohovku,
nákupní tašky padají na vozovku,
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.
2. Až vám ta potvora zastoupí cestu,
sedněte na zadek a sedte jak z trestu,
jen ať si táhne, jak to dělají vandráci,
láska se totiž, i když je prevít,
nikomu dvakrát nemůže zjevit,
láska se totiž, i když je prevít, nevrací.
3. A nesmí vám to nikdy přijít líto,
kupte si auto a cucejte Chito,
odreagujte se psychicky,
protože jestli byste na ni měli myslet,
to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
utíkejte, než vám zmizí navždycky.
R: Převrhnete stůl, opustíte dům,
fíkusy rozdejte sousedům,
nechte vanu vanou, ať si přeteče,
na světě není větší víra,
pro žádnou z nich se tolik neumírá
ani v žádné jiné zemi na světě.
R: Hm hm hm ...

JAK SE PLNÍ SNY

Další pokračování - dopisy Lenky S. z USA

Tak se to ani nezda a už jsem v Americe čtyři měsíce a kousek. Utíká to čím dál tím rychleji a já si zvykla a cítím se tu skoro jako doma. I když stále jen skoro. Už se mi ani tolik nestýska jako na začátku, nebo spíš ten stesk přestávám vnímat. Jedna z prvních věcí po kterých se mi začalo stýskat hned po mých rodičích a kamarádech byl můj oddíl, naše lesy, tabor, výpravy prostě to vše co patří ke skautingu. A tak jsem samozřejmě začala hledat něco podobného i tady. A ještě jsem nenasla. Teď zrovna jsem sice členkou rovnou tří skautských oddílů, ale ani v jednom jsem nenasla to co člověk najde v programu skautských oddílů u nás. Jsem ráda že jsem skautka v Čechách a ne nikde jinde.

První oddíl jehož členkou jsem se stala má asi sedm členů i se mnou a k tomu dvě dospělé vedoucí. Je to oddíl Girl Scouts tedy skautek a věkové hranice "Juniors", což jsou skautky těsně po přechodu ze světlusek, když to převedu na naše poměry. Zatím jsem byla na dvou schůzkách, na obou jsme dělaly rukodelky. Kromě toho jsme byly v parku v St. Louis na programu o původu Halloweenu, což bylo docela zajímavé a na vánočních nakupcích v "historickém" městečku a na obědě v silně drahé restauraci. Ale na jaro se pryč chystají i taborit. Po těchto zkušenostech jsem začala hledat dál, protože tady mi skauting připomínal jen kroje a to jak krásně kamarádsky se holky chovaly. Podarilo se mi objevit další dívčí oddíl, tentokrát takzvaný CAST, což znamená "Cadets and Seniors Together" a v němž jsou holky tak od sedmé třídy po maturitu. Zatím jsem byla na jedné schůzce, kde jsme celou dobu hrály BINGO a hlavní cenou byl mejkap (make-up). A jediná zajímavá věc kterou chystají je večerní posezení u tábora pro celý příští pulk.

Poslední skupina, do které jsem zabloudila je tkzv. "Venturing", což je něco jako náš roverský kmen. Původně je to věc Boy Scouts, ale teď už jsou i oddíly koedukované. Učím se zažít dobrodružství, taborit, zkoušet nové sporty, poznat sama sebe... Zní hezky, že? Byla jsem na vánoční party, kterou měli a cítila se naprosto zoufale a beznaděje, protože jsem měla pocit že hledám něco co tady ani neexistuje. Takle skupina chystá "dokonce" i třídenní táboreni. Kromě toho navštěvu kina, restaurace, zábavního parku... Jediná věc která mě vážně zaujala je celonocní lyžování, na které se moc těším protože mám silný lyžovací abstrak. Prostě

a jednoduše, oddíly tu mají schůzky jednou měsíčně na hodinu a půl. Taborit jezdí do celoročních táborů do chat nebo do stálých stanů. Taboristé bez sprch je něco hrozného. Všude se jezdí auty, protože tu městská hromadná doprava prostě nefunguje. Skautky a skauti jsou tu dvě naprosto rozdílné organizace, skautky jsou na rukodelky a skauti na "táboreni" v jejich slova smyslu.

Jak já se těším na naše výpravy a tábory... Jedina akce které jsem se tu zúčastnila a která na mě zanechala dojem byly "Shades of Green", poradane pro skautky z celého velkého okresu okolo města St. Louis. Co mě na této akci ohromilo bylo téměř 30 000 skautek, které se zúčastnily. A taky skuteč-

nost ze jsem mluvila s národní skautskou prezidentkou, a vůbec pocít ze jsem byla tak trochu středem pozornosti, protože český skautský kroj, který jsem měla na sobě způsobil ze se za mnou vsichni otaceli. Bohužel tam byly same holky... No, ucelm cele akce bylo představit vsechny mozne instituce v St.Louis a okolí, které muzou skautsky využít ke své činnosti. Vypadalo to tam jako na Flore u nás. Stanky, stanky, stanky, ochutnavky, vzorky, letacky, nafukovací skluzavka, zabavna představení, rukodelky.... Proste bláznec. I když hezkej.

Nechci abyste z mého článku měli pocít, ze nemám naše americké brasky a seštricky rada. Naopak. Vsichni se kterými jsem se zatím setkala byli moc mili a chovali se kamaradsky. Jen me mrzí, ze tu clovek pod slovem skauting zdaleka nenajde vse, co u nás v Czechach. Presto jsem strasne rada, ze mam príležitost vse pozorovat, poznat nove lidi a prozít si skauting po americku na vlastní kuzi.

(LENKA)

I CESTA MŮŽE BÝT CÍL...

DAZUL

Čas od času se dostanu do debaty o tom, proč si myslím, že o prázdninách je velmi vhodné cestovat a to co nejdál, jak to čas a prostředky dovolí. Názory se občas různí, mé osobní důvody jsou však stále stejné a nerůzní se.

Asi nejlépe je jeden z důvodů popsán v jakési „roverské bibli“ - knize KARPATSKÉ HRY. Ač roverskému věku již vzdálen, zůstává tato knížka ve mně, ztotožňuji se myšlenkami a pocity, které Míra Nevrlý dokázal zachytit na papír. Snad je to tím, že jsem ji prvně četl jako samizdat v tom nejroverštějším věku. Kdo nevíš o čem je řeč, přečti si třeba jenom jednu kapitolku - Hru na poutníka s lehkým srdcem.

Přiznám se, že další z důvodů je dán mojí osobní zkušeností, kdy svět (rozuměj hranice světa, kde bylo možno vycestovat) měl jasné kontury Československé socialistické republiky a nejbližších států socialistického bloku. Víím, že je to pro mnohé obehnaná a nudná písnička, ale splutí rakouské Salzy, výstup na švýcarský Matterhorn či bloudění za polárním kruhem ve Švédsku ... byly věci o kterých jsem si mohl jako rover nechat jenom zdát. Nyní jsou takovéto cesty normální a možné (zatím - vzhledem k historické ztrátě paměti našeho národa to vůbec nemusí být samozřejmé do konce tvého života).

Namítneš - důležitým prvkem pro cestování jsou peníze. I když uznávám, že pro moji vysněnou cestu na Aljašku hrají peníze důležitou roli, dovolím si tvrdit, že tomu tak u méně náročných cest (a Evropu mezi ně počítám) rozhodně není. Normální, průměrně podnikavý rover si dokáže peníze na takovouto cestu během školního roku vydělat - nejde to samo a lehce, ale jde to.

Na žádné ze svých cest nevzpomínám tak, jako na ty, které jsem podnikl ve svém roverském věku. S minimem jídla i peněz. Dodnes se na sebe hněvám, za každý roverský (a obzvláště prázdninový) den, který jsem mohl, ale nevyužil - pro to, abych putoval. Lituji toho, že jsem uposlechl falešného našeptávání „starších a zkušenějších“. I dneska mám nepříjemné pocity, vzpomenu-li si na svoji tehdejší lenost a především slabost.

Pokusím se velmi volně citovat z Karpatských her: „Na cestách nezabíjí hlad, žízeň a únava ale strach z nich“. I proto je mi moc smutno, že se již druhým rokem nebude konat žádná prázdninová roverská expedice. Rover býval a snad i pořád je poutníkem. Tedy alespoň pro mne.

JAK SE CÍTÍM UPRO- STŘED TOHOTO SVĚTA

(KIKINA)

....„Nuž, sejměte nyní přilbici, odložte meč i štít a hrdě ukažte světu svou tvář, ač srdce vaše jistě nad porážkou nejásá.“ Takto promluvil král a rytíř, jenž dosud meč v pravici svíral, pomalu, však přesto vznešeně sňal přilbici. S hlavou hrdě vztyčenou nastavil tvář slunci a rozhlédl se, ač v očích jeho třpytily se slzy. Tu někdo zvolal: „Čest poraženým“ a okolo bojiště rozlehl se mohutný potlesk. A v srdci rytíře rozlilo se teplo, jež si nedokázal vysvětlit, jež však naplnilo jeho duši smířením. Pochopil, že ač poražen v boji, bude v očích lidí stále mužem upřímným a čestným, a že

i se zlomeným mečem může nésti čistý štít...

Se zvláštním zalíbením listuji stránkami knih a časopisů s tematikou středověku, doby rytířů, druidů a válečníků, možná snad proto, že se dokážu během okamžiku přenést do dávno zaslé doby a s vlajícím pláštěm shlížet do údolí burácejícího bitvou. Temnou oblohu křižují blesky a hromy se odrážejí od skalních štítů tisícero ozvěnou. Všude se rozléhá řev, řinčení mečů a praskot lámajících se štítů. Noc se zdá nekonečná a síly válečníků ochabují, přesto jedna strana začíná viditelně přemáhat druhou. Bojují muž proti muži, bez úskoků a zbraní skrytých za zády. Třeba v bitvě padnou, jejich oči zhasnou jako svíce a na hrobech jim porostou drobné kvítky sedmikrásek. Mají ale jistotu, že nezemře nikdo z jejich rodiny, že jejich synků se tato bitva už nedotkne a že jejich dcery budou na ně vzpomínat jako na hrdiny. Není těžké stát se hrdinou. Stačí jen zachovat si čest a poctivost, za všech okolností zůstat upřímným, nesnažit se protivníka podrazit a umět přijmout porážku se vztyčenou hlavou...

„Dnes v noci začala válka“

„Lidé zatemňují okna a nakupují zásoby.“

„První oběti konfliktu jsou z řad civilistů.“

„Válka bude velmi rychlá a účinná.“

„Lidé v noci třikrát utíkali do krytů.“...

Po tváři mu stekla kapka potu a rozstříkla se na horkém písku. Možná to byla slza. Nedokáže už spočítat, kolik jeho přátel odnesli na nosítkách, řvoucích bolestí. Teď je to ale jedno. Je sám v poušti a hlavní je to, že právě zničili základnu nepřátel. Odjistil poslední granát, který měl, a mrskl ho vši silou před sebe. Možná to bylo zbytečné, ale aspoň si může být jistý. Co na tom, že útočili ze zálohy a zastihli je nepřipravené, tak se to přece má, aby mise byla úspěšná. S úlevou si oddychl a rukou si přetřel oči. Právě dostal hlášku, že jednotky jeho země vybombardovaly další důležité město. Na ulici sedí drobná žena a drží v ruce nákupní tašku. Už nemá, kam by ji položila...

Často se mě ptají, kdy se přestanu toulat ve světě idejí a začnu žít ve světě reálném jako každý, kdo nechce ostatním připadat divný. Kdy prý začnu myslet na něco ze světa techniky a cest do vesmíru, kdy přestanu být naivní a věřit, že to, co lidé říkají, myslí upřímně a že nikdy vědomě neudělají něco, čím by poškodili druhého a sobě přilepšili. Kdy prý si přestanu přát k narozeninám meč a štít a kdy přestanu útočit na maminku, aby mi ušila šaty princezny Éowyn. Vždycky odpovím, že nevím. Opravdu netuším, kdy budu moct přestat s útekem do světa fantazie a kdy se přestanu těšit na noc a spánek, který možná znamená dobrodružství, i když prožité jen ve snu. Možná přijde ten den, kdy budu moct doširoka otevřít oči, rozhlédnout se a říct: „To je ten svět, který chci, a ten, ve kterém bych chtěla žít se vším všudy“, a kdy přestanu potřebovat fantazii, abych nemusela křičet ve světě materialismu. Možná mě jednou omrzí věnovat moře síly a času vytváření iluzí a snaze přenést kousek svého světa na Zemi a možná o to už nebude nikdo stát. Až ten den přijde, pak se přestanu cítit v dnešním světě jako nezvaná návštěva a ztratím se mezi lidmi...

akce		datum	stopáž	délka
200.	Tábor "Pán prstenů"	29.6.-21.7.2002	2:30:30	2:30:30
201.	Sběr starého železa po dědině	25.7.2002	2:35:00	0:04:30
202.	4.Opékání s rodiči na Bařince	14.-15.9.2002	2:46:00	0:11:00
203.	Brigáda na Hawai	21.9.2002	2:49:30	0:03:30
204.	Tanyny "Pelíšky"	28.9.2002	3:16:50	0:27:20
205.	Středisková brigáda na Bařince	19.-20.10.2002	3:24:10	0:07:20
206.	Cimburk - čtyřdenní podzimní výprava	25.-28.10.2002	3:59:50	0:35:40
celkový čas videozáznamu (videokazeta č.29) :			3:59:50	

akce		datum	stopáž	délka
206.	Oddílový pátek (Limonek sběratel) + setkání s rodiči	15.11.2002	0:07:20	0:07:20
207.	Setkání činovníků na Bařince	15.-17.11.2002	0:13:20	0:06:00
208.	Výprava na Pištův srub	30.11.2002	0:28:20	0:15:00
209.	Oddílová rada	13.12.2002	0:29:40	0:01:40
210.	Natáčení PF 2003 v kostele (kousek č.1)	15.12.2002	0:30:00	0:08:00
211.	Betlémské světlo v kostele	22.12.2002	0:38:00	0:14:25
212.	Oddílové vánoce	23.12.2002	0:52:25	0:28:25
213.	Polární výprava na Bařinku	27.-29.12.2002	1:20:50	0:31:20
214.	Takový malý countrybál č.6	4.1.2003	1:52:10	0:12:35
215.	Natáčení PF 2003 v kostele (kousek č.2)	14.12.2002	2:04:45	0:04:05
216.	K2 - sedmdesátka na běžkách	11.1.2003	2:08:50	0:09:00
217.	Psí spřežení u Pišty	18.1.2003	2:17:50	0:30:10
218.	Bílá stopa - výprava na Hawai	22.-23.2.2003	2:48:00	0:16:25
219.	Lanové centrum Proud v Olomouci	15.3.2003	3:04:25	0:16:25
celkový čas videozáznamu (videokazeta č.30) :			3:04:25	

A jsou tady opět další 2 videokazety z činnosti oddílu, které zevrubně zachycují činnost od tábora 2002 až po letošní březnovou akci do Lanového centra. Videokazety jsou k zapůjčení v klubovně za symbolický poplatek 1Kč/den (to aby jste je nezapomínali vrátet).

BOJ O EXCALIBUR

Loňský ročník pořádaný Trojkou na hradě Lukově se setkal s úspěchem, a tak není důvod letos vše nezopakovat! Počítáme s tím, že celá hra proběhne opět na Lukově. Pravidla doznají oproti loňsku pouze několik drobných změn. Prosím o jejich pečlivé prostudování. Přinášíme též náhledy rozkresů jednotlivých povolených zbraní. Nebudou povoleny žádné zbraně, které jim neodpovídají! Přesné informace o místě, čase odjezdu atd. zde budou zveřejněny cca jeden týden před vlastní hrou. Ale už teď si rezervujte datum sobota 17. května 2003. Kontrola zbraní proběhne ve středu 14. května 2003 od 16.30 do 18.00 v klubovně Trojky nebo přímo na místě před hrou (riskujete však, že zbraň bude vyřazena a vy nebudete mít možnost vyrobit si novou). Přihlášky (oddíl, počet lidí) přijímáme na mailu krtek@trojka.cz do 11. května 2003 (na tomto malu můžete řešit i své případné dotazy a připomínky k pravidlům). Vzhůru do boje Artušovci i vy Černí rytíři a Severní barbaři! Za Trojku zvou Dips a Krtek

Pravidla 2003

Na začátku hry jsou losem všichni účastníci rozděleni do tří skupin. Jsou to rytíři kulatého stolu-RKS (modré životy), Černí rytíři-ČR (černé životy) a Severní barbaři-SB (červené životy). Každá ze skupin si samozřejmě dle pokynů rozhodčích vybuduje svůj domovský hrad a v něm uschová poklad cenností (na počátku dostane každá skupina určité množství jako základ), popř. Excalibur (pokud se ho skupině podaří získat). Již jako minule mají i letos Excalibur v rukou SB.

Během hry probíhají dva typy soubojů:

1. Běžné šarvátky: jedna skupina proti druhé, v kteroukoliv dobu. Snahou je především "dobýt" hrad (podaří se do něj vniknout živému protivníkovi) a odnést odtud co nejvíce uložených cenností, popř. Excalibur. Zde je samozřejmě možné napadat putující skupiny ze zálohy, čehož využívají především SB. Šarvátka nemusí skončit úplným "vyhubením" jedné skupiny. Stačí, když se některá skupina rozhodne, že je lépe se dát na útěk, popř. získá, co chtěla a ustoupí do hradu.

2. Bitvy: bitvy se konají na dohodnutém přesně určeném místě cca jedenkrát za hodinu, jejich počátek je oznamován troubením na roh. Jsou řízeny přítomnými nezávislými rozhodčími. Jako základ o který se bude bojovat je do bitvy vložen určitý počet cenností. Každá skupina, která se bitvy bude účastnit musí vložit minimálně polovinu základu. Bitva začíná

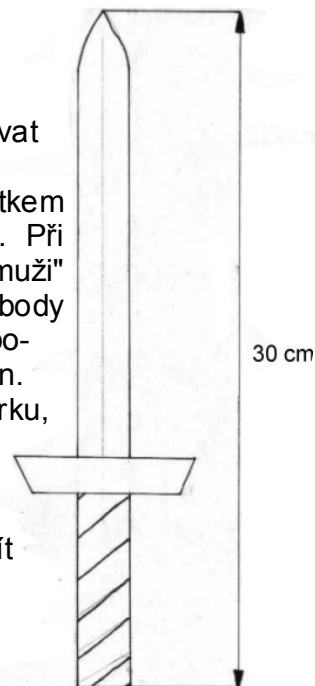

tak, že se na určeném poli sejdou RKS a ČR (SB se bitev neúčastní). Pak nastává souboj "muže proti muži" do úplného "vyhlazení" jedné skupiny. Hlavní rozhodčí může též předčasně bitvu ukončit a vyhlásit vítěze. Vítěz získává veškerý vložený poklad.

dýka

Základní pravidla všech soubojů:

Každý účastník smí používat jen předepsané zbraně, které prošly před začátkem hry kontrolou rozhodčích. Při soubojích "muže proti muži" platí zásahové dotykové body do míst, která obvykle pokrývá tričko a kraťasy, tzn. celý trup vyjma hlavy a krku, ruce po lokty a nohy po kolena. Pokud je někdo zasažen je vyřazen z boje a musí si sundat život, jít do hradu a zde si ji opět život nasadit. Při bitvě počká na ko-

nec bitvy a provede totéž. **Platí, že pravdu o tom, jestli byl či nebyl protivník zasažen má VŽDY útočník.** Pokud zasažený hráč má u sebe nějaké cennosti nebo Excalibur, musí je položit na místo, kde byl zasažen a nechat ležet. Může rychle upozornit své spoluhráče, že se tak stalo. Tyto věci pak může zvednout kdokoli živý a naložit s nimi dle libosti.

Životy tvoří přichytávací (chlupatá) část suchého zipu od délce 15 cm, na ní jsou upevněny tři čtverečky z opačné části (s bodlinkami) široké min 4 cm. Toto má hráč upevněno zavíracím špendlíkem na pravé straně hrudníku. Tyto potřeby (suchý zip, zavírací špendlík) **si každý hráč donese s sebou.** Vše v barvě bílé, po rozdělení do týmů bude fixem vyznačena na životy příslušnost.

Obecná ustanovení:

Celá hra, především bitvy, je řízena rozhodčími v čele s hlavním rozhodčím. Jejich slovo a rozhodnutí je nezpochybnitelné. Je samozřejmé, že rozhodčí nebudou u všech šarvátek (i když budou terénem pravidelně procházet). Pokud se vyskytne tak závažný problém, který nebudou skupiny schopny vyřešit vzájemně, mohou oba generálové přijít na stanovené místo k rozhodčímu "soudu". Zde se také mohou podávat případné protesty. Za každý "rozsudek" nebo protest je však nutno zaplatit předepsanou sumou cenností. Hlavní rozhodčí může pro závažná provinění hráče disqualifikovat. na určitou část hry, výjimečně i do jejího konce.

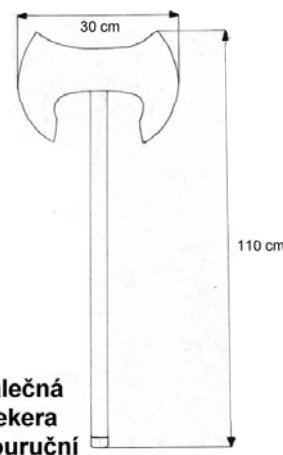
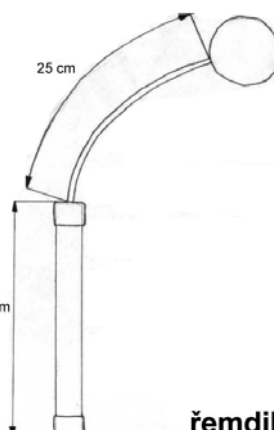
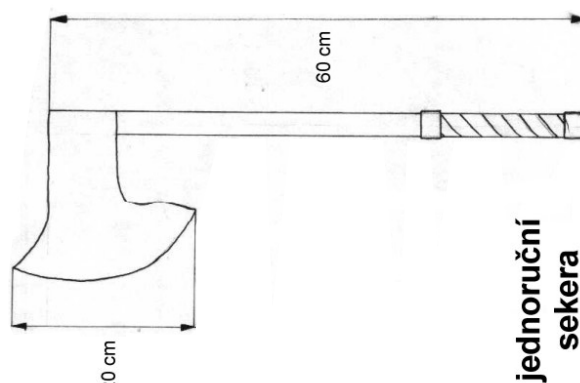
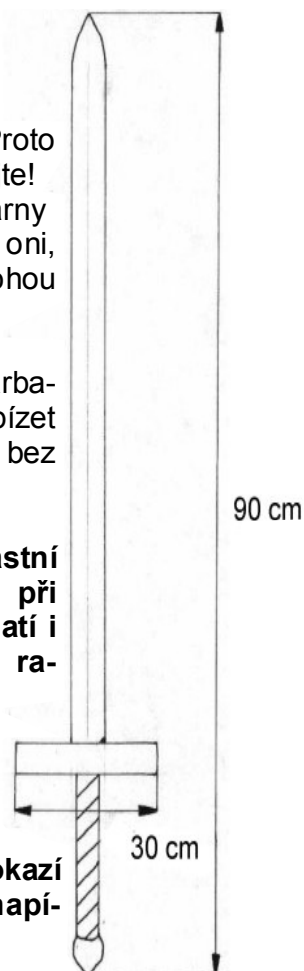
Dále je nutno vždy mít na mysli, že se jedná pouze o hru, a že i naše zbraně, byť jsou pouze dřevěné a měkké, budou pořádně ublížit. Proto se zásahové body jmenují DOTYKOVÉ a ne ÚDERNÉ! Konec hry bude stanoven na jejím počátku. Budou dva typy vítězů: ta skupina, v jejímž držení bude na konci Excalibur a potom ti, kteří nahamoni co nejvíce cenností.

Malý dodatek po minulých zkušenostech. Severní barbaři jsou bezzásadoví - klidně se s vámi spojí a vzápětí na vás

zaútočí, klidně nabídnou Excalibur k odprodeji. Proto na ně nikdy nespolehejte! Ovšem takovéto levárny mohou provádět jen oni, ostatní týmy na ně mohou přistoupit pouze v tom případě, že jim to nabídnou Barbaři. Sami Barbarům nic takového nabízet nesmí - jsou přece rytíři bez bázně a hany!

Heslem, které na vlastní kůži zažívají Trojkaři při svých hrách a které platí i zde je: "hrajeme pro radost a zážitek z hry samotné, ne proto, abychom se do krve zhádali. Nesnažíme se hledat okliky k vítězství, které však hru pokazí ostatním a připraví o napínavost".

dlouhý meč

Z NAŠICH AKCÍ

ZUBÍČKOVIC HRANATÝ KRUH - ZÁVOD SVĚTLUŠEK A VLČAT V RATIBOŘI 12.4.2003

(Zub) Protože při letošním svojsíkáči nebyl žádný neoficiální závod pro světlušky a vlčata, udělali jsme si svůj speciální (název hovoří za vše - autor Janina). Kromě klasických disciplín, byly i netradiční - střelba z praku, chůze na chůdách. Na startu se sešly dvě čtyřčlenné skupiny (víc jich nepřišlo) 4 světlušky a 4 vlčata - byli mezi nimi i noví členové. A celkové hodnocení. 1.místo si odnesly světlušky a 2.místo vlčata. Tím pádem jsme obsadili medailová místa a nikdo nebyl poslední.

SADÍME 13.4.

Hurá akce na vyrývání náletových stromků a jejich zasazení do svahu u naší nové klubovny se účastnil Radek, Dazul, Violka, Fialka, Verča, Zdenda a Pája. Během nedělního odpoledne se podařilo poblíž našeho místa na závěrečné ohně vydolovat 36 malých smrčků, přemístit je do Březin, nanosit tam v květináčích hromadu ornice do jam vyrytých v jílovité půdě a hlavně vše řádně zasadit. Čeká nás ještě zasazení asi 464 dalších smrčků.

PLANINA 18.-21.4.2003

TAJEMSTVÍ PLANINSKÉHO LESA

(Kikina) ...Nad hlavou letí mraky a jejich stíny se míhají po svěží trávě. Cítím, jak mi teplé slunce pálí do zad. Jeho paprsky prosvítají mezi kmeny a proplétají se lístky sasanek a petrklíčů. Je Ticho. Takové Ticho je jenom tady-na Planině. Ohlušující tak, že se člověku chce křičet a volat nesmyslná slova. Jenom tak, z radosti a příválu štěstí. Roztáhnout ruce a rozběhnout se po zelené pláni, nechat si vlasy pročesávat větrem, běžet a křičet. Jenom tady se člověk cítí na chvíli volný, svobodný a nespoutaný. Ten pocit nejde popsat, ale je to to, co mě sem táhne. Zapomenout na všechno kolem, být nikým, beze jména, bez starostí a závazků slibů, cítit svůj život, jak proplová mezi prsty a hledět k obzoru, kde není nic, kde končí svět. Těžko se hledají slova, která by vystihla přívál vnitřní síly, kterou člověk pocítí při toulání touhle krajinou. Je tak zvláštní. Něčím vyjímečná. Slunce tu svítí jinak, petrklíče jinak voní a za každým kmenem se schovává elf s jasnými očima. Stačí jenom zavolat a dívat se. Dívat se dětskýma očima a uvěřit...

Les žije. Koruny buků se kývají ve větru a když se díváš dolů z útesu, zdá se ti, že slyšíš jejich hlasy, šeptající tvé jméno. Při každém došlápnutí se kolem rozlije vůně umírajících květů a každý nádech je uvolněním...

Mezi stromy se vine sotva znatelná stezka. Snad po ní kdysi běžely štíhlé nohy lučištníků a bosýma nožkami po ní ťapalo děvčátko sbírající fialky, v rozedrané košilce a s očima jako hvězdy... Touláš se a cítíš život kolem sebe, cítíš duše těch, kteří nemluví jasnou řečí, ale naslouchají. A chceš-li naslouchat i ty, uslyšíš šumění, které se změní v šepot a pak najednou dokážeš rozpoznat slova: Dívej se, dýchej, zpívej a křič. Otevři oči, žij a věř...

IVANČENA 26.-27.4.2003

(Dazul) Tradiční výprava na Ivančenu byla plná sobotního sluníčka. Nás šestkařů a šestkařek se sešlo 24 a když jsme na rozcestí v Jablůnce přistoupili do autobusu plného vsetínských skautů, bylo nás tam naňahňáno 74 - což je poměrně dost. Někteří seděli na sedadlech i po pěti. V Malenovicích pod Lysou horou jsme zahájili mocným oddílovým pokřikem a vyrazili po svých nahoru do kopce. Zub sice neustále pobrekával a škemral, jestli by ho nemohl vyvézt nahoru ten autobus, ale naše světlušky jej umlčely a vlčata nesly nejprve zubův batoh a ke konci i samotného Zuba. A mně nechtěl odnést nikdo. Asi kilometr pod Ivančenou dostal nějaký šnek inteligentní nápad, že bychom si to mohli vyběhnout i plnými bágla - vyhrává ten, kdo se první dotkne menhiru vedle mohyly. Vyrazili jsme davem, který se táhl jak při Zlaté horečce na Chilcoat. Lidi zděšeně před šneky (poplašňák Spídy a poplašňák Chytří) uskakovali. Mně pak pochopitelně trochu zdržovalo, že jsem těm lidem pomáhal zpátky na cestu a ještě jim vysvětloval, že tu hrajeme takovou skaut-

skou hru. Myslel jsem, že to chlapci ocení a počkají na mě, ale oni ne a bezohledně se mi vzdalovali. To mně tedy rozhodně naštvalo a tak jsem zmobilizoval všechny své síly, nasadil náhradní plíce a vyrazil je stíhat. Cestou jsem omylem seběhl z cesty a když jsem se našel, byl jsem u mohly. Doplnil jsem se k menhiru a Nebudu vás napínat - vyhrál jsem to já. Po několika málo hodinách dorazili i oba soutěživí šneci. Přijal jsem od obou plačících chlapců gratulaci, počastoval je slovy útěchy, povzbuzení do dalšího tréninku a dovolil jim, aby si v pokojíčku pověsili moji fotografii.

Pak dorazil zbytek oddílu a dali jsme své kameny na zvětšující se mohylu. Společně s několika stovkami skautů a skautek jsme si počkali na krátkou slavnostní řeč u mohly, zazpívali skautskou i státní hymnu a pak pokračovali ve výstupu na Lysou horu.

Tam byla vysvětlena další část celoroční hry Lovci kožišin. Někteří také až zde pochopili, že vystoupili na nejvyšší horu Beskyt (i když měli kity obě dvě v pořádku).

Sestup po zbytcích sněhu a ledu byl příjemným zpestřením. Zvláště Cipískovy pády byly excelentní. Pod Lysou se naše skupinka (Kača, Judy, Medvěd, Spídy, Chytrý a Dazul) odpojila a pokračovala po svých - průzkum zabetonované Oščarinovy důry a cesta na Chladnou vodu. Zde jsme v umělém lesním jezírku provedli tradiční jarní rituál - očistu těla koupáním v ledové vodě. To by jste nevěřili jak vás taková koupel zahřeje.

Pak jsme uvařili a Medvěd zorganizoval jakousi divokou hru při které se mi Kača snažila rozdrtit klíční kost o pařez a svoje koleno. Navečer jsme dali Judy (kterou Kača přemluvila, aby s náma zůstala na dva dny - i když s sebou neměla věci na spaní) nějaké teplé prádlo a popřáli ji teplou noc. Noc byla našťastí v normě a Judy přežila.

Nedělní popršené dopoledne jsme strávili cestou do Frýdlantu na vlak a učením Kači hledat v jízdním řádu. Letošní Ivančena se moc povedla.

Květen 2003

Červen 2003

1.-4. května ObRok (Anita)
2. května Oddílovka (Miris)
8. května Sběr železa (Radek)
8. května Brigáda na Dynčáku (3CH)
10. května SZ – okresní kolo (3.CH.)
16. května Oddílový pátek (Zub.)
17.-18.05. Excalibr (3.CH, Bára)
24. května Den pro postižené děti (Anita.)
30. května Rodičák (Radek.)
31.05-1.06 Bystřička - raft (Dazul)

6. června Oddílovka. (Bára)
7.června Triatlon. (Zub.)
14-15.06 Výprava SV a VL. (Zub)
20-21.06 Předtáborovka (Miris.)
27. června Ukončovací táborák
28.-30.-06. Puťák (Dazul)

Tak, je to tady. Opět se nám poštěstilo a můžeme si něco vydělat na naší klubovnu. 8. května se bude konat sběr starého železa a bude to už po druhé co si tímto způsobem vyděláme nějaké čaulíře. Že jich minule nebylo nejmiň, to víte asi každý. Jenom pro připomenutí jich bylo cca 12 tisíc. Proto si myslím, že je to jedinečná příležitost a měli by jsme se jí chopit. Podobně jako loni, všichni zúčastnění dostanou z vydělaných peněz příspěvek na skautský časopis (loni to bylo 50,- Kč!). Tak tedy. Sraz je 8. května u Dazula. S sebou si vezměte pracovní rukavice, pracovní oblečení a hodně pracovního zápalu. Vemte si taky něco na zub a na pití. Bude to asi na celý den. Pojedeme klasicky po celých Kateřinách a železo budeme svážet do Březin na smeták. Moc se na vás těším. Radek.

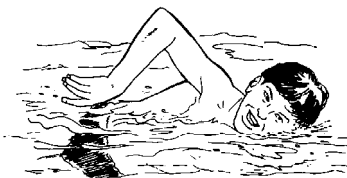
KOLEM NEKOLEM - EX-CALIBUR 16.-18.5.2003

(Bára) O víkendu 16.-18.5. se koná výprava na Lukov spojená s vyjímečnou bojovkou Excalibur plnou nečekaných zážitků, dobrodružství a vítězství. Vyrážíme na kolech 16.5. v **16:00 od klubovny v Kateřinách**. Spát budeme obě noci u hradu Lukov. Bágly si dovezeme do pátku 16.5. do klubovny v Kateřinách. Odtud nám je odveze Dazul (spolu se zbraněmi na Excalibur) autem na místo, kde budeme spát. Pro ty, kdo nemůžou jet na výpravu na kole, je tu možnost jet na hrad Lukov v sobotu ráno objednaným autobusem a zúčastnit se Excalibru. Odjezd: v pátek 16.5. v 16:00 hod. Návrat: v neděli 18.5. do 17:00 hod. S sebou: dobrý spacák, karimatka, ešus, bagr, baterka, pláštěnka, teplé oblečení na noc, pevné boty, přilba na kolo, světlo na kolo, KPZ, celta (je možnost vypůjčit si u Mirisa) **Jídlo: společné - 100,-Kč**. Pokud by rodiče chtěli vědět nějaké bližší informace, mohou zavolat na můj mobil: 732 472 502.

TRIATLON 7.6.2003

(Zub) Ano, už je to tu zas. 7.6. se uskuteční tradiční amatérský triatlon na Balatonu v Karlovině. Tento rok je to i pro veřejnost, tak bych byl rád, aby se případní zájemci ozvali do konce května. Informace budou určitě na středisku, na nástěnce Vsetín, Kateřinice, Ratiboř, kabelová televize a bůh ví, kde ještě. Trasa je notoricky známá, ale přesto:

Plavání - Balaton-600m. Kolo - od Balatonu k bývalé české celnici a zpět - 40km. Běh - kolm stanovnice 10km. Ženy mají trasy zkrácené na 1/2. Podmínky: věk min. 15 let, kolo v dobrém stavu, přilba. Zároveň prosím, zvláště členy našeho oddílu, o pomoc v organizačním týmu. Dík a sportem k trvalé invaliditě

ARCHIV ŠESTÁKU MŮŽEŠ NAJÍT NA ODDÍLOVÝCH INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH [HTTP://SESTKA.SKAUTI.CZ](http://sestka.skauti.cz)

tento výtisk je určen pro:

podpis rodičů: